

Prenumerata miejscowa: W ekspedycji mies. 250 mk., kwart. 750 mk. Przedpłata na pocztę miesięcznie 275 mk., kwartalnie 825 mk. — W razie nieprzewidzianych wypadków jak strejki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorky nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów lub zwrotu prenumeraty.

— — — Rękopisów nadesłanych nie zwraca się — — —

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem. Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południe.

Rachunek bieżący: Bank Związku Sp. Zarobk. i Danziger Privat-Aktienbank Gdańsk i Grudziądz P. K. K. P. Grudziądz. — Konto czekowe: Gdańsk nr. 2980.

Konto pocztowe: Kasa Oszczędności Oddział w Poznaniu nr. 201193. Miejsce płatności i wykonania: Grudziądz.

Ogłoszenia: Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 25 mk., w dziale reklamowym na stronie 1 3-lamowej przed tekstem 170, wśród tekstu 200, za tekstem 150, dla zagranicy z wyjątkiem W. M. Gdańska i Niemiec 200% nadwyżki w markach polskich lub ich wartości walutowej. Dla W. M. Gdańska: wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lam. 2 mk. niem., w dziale reklamowym na stronie 1 3-lam. przed tekstem 12 mk. niem., wśród tekstu 15 mk. niem., za tekstem 10 mk. niem., dla Niemiec 50% nadwyżki. Za tłumaczenie 20%. — **Administracja nie przejmuje odpowiedzialności za termin umieszczenia ogłoszenia.** Rachunki są płatne w 8 dniach; po upływie tego terminu dolicza się 5% ponad skonto bankowe.

Redakcja i Administracja:
Groblowa 27/29.

GRUDZIĄDZ, czwartek, dnia 22-go czerwca 1922

Telefon Nr. 50 i 51.

Przanowski zrzekł się tworzenia gabinetu.

Obstrukcja socjalistyczna w Sejmie.

Warszawa, 20 6. o godz. 11 wiecz. (Od własn. kor.) Wieczorem o godz. 9 rozszła się w Sejmie pogłoska, że p. Przanowski zrzeka się utworzenia gabinetu. Początkowo nie chciano uwierzyć wiadomości powyższej. Niestety wiadomość się sprawdziła.

P. Przanowski wystosował po naradzie z przedstawicielami wszystkich klubów następujące pismo do p. Marszałka:

„Wobec nieprzejednanego stanowiska lewicy, która głosowała przeciw mnie w Komisji Głównej, oraz obstrukcji P. S. L. (Polsk. Stron. Lud.-Witosowców), które należało w Komisji do większości, zmuszony jestem zrzec się utworzenia gabinetu. — Opóźnienie zakomunikowania tej wiadomości nastąpiło z przeskód formalnych, powstałych nie z mojej winy“.

Przanowski.

Wiadomość ta wywołała w Sejmie przygnębiające wrażenie i lotem błyskawicy rozszła się po mieście, wywołując i tu silne wrażenie i najrozmaitsze uwagi.

KOMISJA GŁÓWNA ZBIERA SIĘ.

Warszawa, 20 6. (Tel. własn.) Po otrzymaniu pisma od p. Przanowskiego marszałek zwołał Komisję Główną na narady dzisiejszej środy o godz. 5 po poł.

INTRYGNI SOCJALISTÓW PRZECIŃ KOMISJI GŁÓWNEJ.

Warszawa, 20 6. (Tel. własn.) Posłowie socjal. wnieśli interpelację z powodu rzekomych nieprawidłowości w łomaczeniu kompetencji Komisji Głównej.

UKŁAD WYBORCZY MIĘDZY SOCJALISTAMI A WITOSOWCAMI.

Warszawa, 20 6. (Tel. własn.) Między P. P. S. (soc.) a Witosowcami (P. S. L.) nastąpił układ wyborczy. Oba stronnictwa ustaliły podział okręgów, według którego socjaliści działają w miastach, a wolna ręka mają na wsi Witosowcy.

Z wiadomości powyższych wynika jasno jeden punkt, że wszystko to jest dalszym ciągiem intrygi. Już odpowiedź p. naczelnika Państwa, że desygnowanie przez Komisję główną p. Przanowskiego na premiera „przyjmuje do wiadomości“, wskazywało na to, że spodziewać się należy dalszych niespodzianek.

Odpowiedź ta p. naczelnika Państwa świadczy, że dąsa się on nadal i że zamierza jeszcze Sejm „popłotać“, jak to był zapowiedział. Mniejsza o to, co świat na to powie, jakie szkody wynikną stąd dla Państwa, byle jego woli stało się zadość. Dotąd przy wszystkich przesileniach rządowych po zaprezentowaniu przez Sejm w osobie jego marszałka kandydata na premiera p. naczelnika Państwa powierzył mu oficjalnym piśmem misję tworzenia gabinetu. P. Przanowski napróżno na pismo to czekał. Tymczasem usłudni Belwederowi pepecowcy podążyli w sukurs nowym wnioskiem obstrukcyjnym, umożliwiającym Belwederowi zgotowanie Sejmowi i narodowi nowej niespodzianki.

I oto ją mamy: P. S. L., głosując najpierw w Komisji Głównej za kandydaturą Przanowskiego, postawiło mu później takie warunki, że zgodzić się na to nie mógł.

Po porozumieniu się z P. P. S. co do akcji wyborczej, nie ustąpiło stronnictwo p. Witoso ani o krok od swoich warunków, i tak mamy dziś 18-ty dzień przesilenia.

Dalszym ciągiem tej ukartowanej gry prowadzonej w porozumieniu z Belwederem i w interesie tegoż jest obstrukcja socjalistów w Sejmie, ujawniająca się w wniosku nagłym, skierowanym przeciw Komisji Głównej.

Warszawa. (Pat) Posiedzenie Sejmu 320 z dnia 20 czerwca. Początek posiedzenia o godz. 4 min. 45.

Interpelację wnieśli między innymi poseł Zmitrowicz w sprawie zdecydowania o losie nieużywanych od lat kilku budynków pocerkiewnych i poseł Bagiński (Wyzw.) w sprawie przeciwdziałania naruszaniu praw obywateli polskich przez władze czechosłowackie.

P. marszałek oznajmia, że z powodu wkroczenia dzisiaj wojska polskiego na Górny Śląsk wysłał telegram na ręce posła Korfanteo i wojewody Rymera i przypuszcza, że odpowiada to także uczuciom całego Sejmu. (brawa)

Przystąpiono do rozprawy szczegółowej nad ordynacją wyborczą do Sejmu i Senatu. Przew. art. 118 ordynacji wyborczej poseł Bagiński uzasadnia poprawę „Wyzwolenia“ o wstawienie przejściowego artykułu. Chodzi mianowicie o to, że Sejm obecnie nie przeprowadzi już nowej ustawy gminnej, dlatego komisja obwodowa wyborcza ma być wybrana przez zgromadzenie wyborców.

Sprawozdawca poseł Grzędziński (P. S. L.) sprzeciwia się tej poprawce. Na tem ukończono obrady nad ordynacją wyborczą do Sejmu.

Pan marszałek oznajmia, że P. S. L. zgłosiło swe szczegółowe poprawki do artykułów 9, 94 i 95, które będą posłom rozdane.

Przystąpiono do obrad nad ordynacją wyborczą do Senatu.

Poseł Niedziałkowski (P. P. S.) uzasadnia poprawkę w sprawie powiększenia liczby senatorów ze 102 na 119, względnie 108 stosownie do tego, jaka będzie uchwalona liczba członków Sejmu.

Poseł Bagiński broni poprawki „Wyzwolenia“ o sprawiedliwszy rozdział mandatów senatorskich między województwa.

Po końcowym przemówieniu sprawozdawcy posła Grzędzińskiego, p. marszałek oświadczył, że głosowanie nad ordynacją wyborczą odbędzie się w piątek.

Jeszcze gwałty na G. Śląsku.

Krwawe starcie w Biskupicach.

Katowice. (PAT. — Wolff.) 18. 6. doszło w Biskupicach, w pow. zabrzki do krwawego starcia między oddziałem policji plebiscytowej a oddziałem francuskim w chwili, gdy policja plebiscytowa miała być zastąpiona przez oddział straży gminnej. Ludność przybrała wobec

Franuzów groźną postawę i stanęła po stronie funkcyjnarjuszy policji plebiscytowej. Wywiązała się gwałtowna wymiana strzałów, przyczem zabito trzy osoby z pośród ludności, jedna zaś umarła w szpitalu z powodu odniesionych ran.

Watykan a Rosja.

Bordeaux. (PAT-Radjo). Observatore Romano“ przytacza dokument stwierdzający, że Watykan w dniu 14 maja interwenjował u rządu sowieckiego w sprawie patriarchy Tichona. Kardynał Gaspari zwrócił się w tej sprawie telegraficznie bezpośrednio do Lenina. Watykan proponuje zakupienie w celu dopomożenia głodnym w Rosji przedmiotów kultu, znajdujących się w Rosji, przechowując je w dyspozycje u rządu rosyjskiego.

Rzym. (Pat-Havas). „Observatore Romano“ zarzeka oficjalnie wiadomości jakoby Watykan odmówił miat poparcia inicjatywy pralatów anglikańskich w sprawie patriarchy Tichona.

Francja i Anglja.

Paryż. (Pat.) Specjalny korespondent Havasa w Londynie donosi, że L. George i Poincare poruszyli w swej rozmowie sprawę konferencji w Hadze oraz problem odszkodowań. Poincare przesłał 19. 6. depesz do delegacji francuskiej, polecającą jej, aby pozostała w Hadze, ponieważ zgodzono się na to, że 1) obrady nie będą miały zupełnie charakteru politycznego; 2) sprawy techniczne omawiane na konferencji będą uregulowane tylko do zareferowania oraz 3) każde mocarstwo będzie miało prawo stać na stanowisku, zajętym na konferencji w Genewie.

George był bardzo zadowolony z powyższej decyzji powziętej przez Poincarego. Obaj premierzy w towarzystwie Roberta Hornea i Balfoura rozważali ogólną sytuację wytworzoną przez niepowodzenie projektu pożyczki międzynarodowej oraz przez fakt organizowania obecnie przez komisje odszkodowań kon-

troli finansowej nad Niemcami. Zdaje się, że wobec tych wyjaśnień nie przyjdzie do poważniejszych nieporozumień w chwili, gdy sprawy będą omawiane szczegółowo.

GIEŁDA WARSZAWSKA.

Warszawa, 20. VI. Waluty i gotówka. Dolary Stan. Zjedn. 4385, 4345. Marki niem. 13 55—13.77 i pół. Czeki i wypłaty: Belgja 364, 360. Berlin 13.80, 13.40. Gdańsk 13.80, 13.40 Londyn 19550, 19350. Nowy Jork 4400. Paryż 380, 376. Praga 85. Szwajcaria 844, 836. Wiedeń 32 i pół, 31 pół.

GIEŁDA POZNAŃSKA.

Poznań. 20. VI. (PAT) 4 proc Państw. Poż. Prem. (milionówka) 140, marka niemiecka (wypłata na Berlin 13,85—13,80, Obrót w markach niemiech 1.160.000.

Poznań. 20. VI. (PAT) Notowania oficjalne. Bank Kwilecki Potocki 295, Poznański Bank Ziemian 200—210, Bank Zw. Sp. Zarobk. 210, Arkona 400, Barcikowski 200, Cegielski I—VII 200, VIII 185—190 Centrala Rolników I—V 190, Centrala Skór 280, Hurtownia Skór II 215—210, Hertzfeld Victorius 385—390 Dr. May 88)—900, Sarmatia I 520, II 480, Ventzki I 640—650—635, Zjedn. Browary Grodzickie 230.

Poznań. 20. VI. (PAT) Notowania nieoficjalne. Bank Przemysłowców 230, Drzewo Wronki 300, Papiernia Bydgoszcz 245—250, Wielkopolska Huta Miedzi 300—320, Wytwornia M. Młyńskich IV 360.

Gdańsk, 21. VI. godz. 12 (tel. wł.) marka polska 7,30—7,40, dolary 317—319.

O płatne urlopy dla robotników.

Wychodzący w Warszawie organ Chrz. Nar. Str. Pracy, „Związkowic”, pisze:

„Ustawa o urloпах, wniesiona przez Chrz. Nar. Klub Robotniczy w dniu 8 lutego rb. została nareszcie uchwalona przez Sejm.

Jest to wielkie zwycięstwo posłów Chrz. Nar. Kl. Rob. tem większe, że mieli przeciwko sobie tak poważnych przeciwników, jak przemysłowców ze Związku Lud. Nar. i grupę Piastowców.

Robotnik, który dotąd w niejednej fabryce pracuje od lat kilkunastu bez przerwy i wypoczynku, może nareszcie cieszyć się myślą, że w tym roku otrzyma ten tak przez niego upragniony urlop płatny.

Trzeba dodać, że projekt tej ustawy został złożony przez Chrz. Nar. Klub Rob. w kwietniu 1921 r.

W dodatku projekt przewidywał znacznie dłuższe urlopy; nie było w nim paragrafu 6, zastrzegającego możliwość wydania przez Rząd rozporządzeń i przepisów ustanawiających wyjątki do powyższego prawa dla poszczególnych grup przedsiębiorstw, w szczególności w sprawie udzielenia urlopu dla osób odpowiedzialnych lub okresu czasu, w którym urlopy będą udzielane.

W sprawie tej dodaje w „Dzien. Bydgoskim” p. E. Morawski następujące uwagi:

W każdym razie i to co zostało w Sejmie przeprowadzić, jest wielkim krokiem naprzód w dziedzinie reform społecznych.

Nie pomogły na Komisjach sprzeciwy przedstawicieli fabrykantów, nie pomogły przewleknięcia sprawy przez przedstawiciela Rządu w osobie p. ministra przemysłu i handlu.

Stanowisko posłów Chrz. Nar. Klub. Rob. było tak stanowcze i zdecydowane w tej sprawie, że i wahające się początkowo stronnictwa oddały swój głos za ustawą i ta wreszcie została przyjęta w drugim i trzecim czytaniu w dn. 16 maja br.

Tu należy podkreślić ciekawe stanowisko posłów P. P. S. i N. P. R., klubów robotniczych, którzy początkowo na Komisji zachowywali się w stosunku do tej ustawy wręcz nieprzychylnie dzięki temu, że projekt takowy złożyli nie oni, lecz Chrz. Nar. Klub Robotniczy.

I tylko dzięki stanowczej postawie robotników Zw. Klasowych i N. P. R., domagających się wprowadzenia w życie tej ustawy, panowie posłowie z tych stronnictw zmuszeni byli zmienić swój wpływ na przeformowanie tej ustawy, aby osłabić w masach robotniczych wrazenie wdzięczności dla Chrz. Nar. Klubu Robotniczego, jako inicjatora tej doniosłej sprawy dla ruchu zawodowego robotniczego.

Robotnicy wszystkich dzielnic Rzeczypospolitej coraz to częściej przekonywują się o samolubnej partyjnej polityce zarówno P. P. S., jak ich cichego sprzymierzeńca N. P. R.

Przykład monopolu tytoniowego jeszcze bardziej uwidocznił nieczną i wręcz na szkodę robotników politykę tych niby to robotniczych ugrupowań, kiedy robotnicy wszystkich Związków Zawodowych stanęli ze względu na swój własny interes wręcz przeciwko wprowadzeniu monopolu.

SPRAWA UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH.

Poznań. (PAT.) Były wiceminister dr. Wachowiak powrócił z Genewy po ukończeniu prac komisji, wyznaczonych przez Ligę Narodów na podstawie art. 313 traktatu wersalskiego do arbitrażu w sprawie ubezpieczeń społecznych. Arbitrami, wyznaczonymi przez Ligę Narodów byli minister włoski i senator Appiata, prof. uniwersytetu w Bernie dr. Moser, prezydent Londrat, pełnomocnik rządu polskiego dr. Wachowiak i pełnomocnik rządu niemieckiego tajny radca Aulin. W rokowaniach z rządem niemieckim w tej sprawie, datujących się od 1920 r., rząd polski oddał kwestię sporne pod arbitraż Ligi Narodów. Komisja wyznaczona przez Ligę Narodów, odbyła trzy sesje, pierwszą w Poznaniu, drugą w Norymberdze i trzecią w Genewie. Komisja w terminie przepisany, tj. trzymiesięcznym, ukonstytuowała się i zdecydowała, że Niemcy tytułem odszkodowania za ubezpieczenia w myśl art. 313 trakt. wersalskiego wypłacić mają Polsce 125 miliardów marek wraz z odsetkami od 31 grudnia 1921 r. Majątek ubezpieczeniowy, znajdujący się w Polsce, został całkowicie przyznany Polsce. Sprawa wierzytelności hipotecznych zgodnie z wnioskiem pełnomocnika rządu polskiego została nierozstrzygnięta, albowiem należy ona do spraw gospodarczych polsko-niemieckich. Wpłaty winny wobec tego nastąpić w gotówce. Po zaaprobowaniu zaleceń przez radę administracyjną Ligi Narodów, komisja obejmie wszystkie rodzaje ubezpieczeń, nie wymieniając jednak sum przypadających na każdą gałąź ubezpieczeń społecznych.

Nauka, literatura i sztuka.

Ogólnopolski Zjazd Chrz. Zw. Akademiaków.

Dnia 27 bm. rozpocznie się w Sandomierzu wielki sześciodniowy, doroczny zjazd „Chrz. Zw. Akademiaków w Polsce”. Reprezentowane będą bardzo licznie wszystkie środowiska akademickie, ponadto przewidziany jest udział szeregu wybitnych osobistości z profesorskiego, naukowego świata. Ideologia Chrz. Z. A. największego bodaj etycznego stowarzyszenia akademickiego w Polsce opiera się na szeroko pojętych ewangelicznych zasadach sprawiedliwości i miłości bliźniego. Cechuje ją radykalizm etyczny i silne pragmatyczne skłonności.

Nie jest ona bynajmniej w stadium ostatecznej kryształizacji a zapowiedziany zjazd ma być przede wszystkim nowym etapem na drodze jej ideowego skrzepnięcia i konsolidacji. W zjeździe wezmą udział także przedstawiciele wileńskiej „Filarecji” (tj. mającej nic wspólnego z „Filarecją” warszawską). Spodziewana jest fuzja tych dwóch organizacji.

Osobliwością organizacyjną Chrz. Z. A., jest to, że mogą do niej należeć nie tylko studenci, lecz i profesowie szkół akademickich. Prezesem organizacji jest dr. Józef Ujejski, prof. Uniwersytetu Warszawskiego.

Stypendia dla Polaków w Uniw. Nancy.

Miasto Nancy, historyczna siedziba króla Leszczyńskiego, jako wyraz życzliwości dla Polski, ufundowało dla studentów na Uniwersytecie Polaków dwa stypendia, każde po 1800 fr. rocznie. Stypendia te ofiarowane są przez Radę miasta i przeznaczone dla Polaków farmaceutów. Dla farmaceutów, chcących się dokształcić lub uzyskać doktorat, studia w Nancy są zupełnie odpowiednie, bo obok na szeroką skalę urządzonego Instytutu farmaceutycznego, istnieje tam Instytut chemiczny i seroterapeutyczny.

Skarb narodowy.

Z Wojewódzkiego Komitetu popierania Skarbu Narodowego na Pomorzu — w Grudziądzu.

Wynik zbiórki darów na Skarb Narodowy w czasie od marca 1921 do czerwca 1922 r. według dotychczas otrzymanych raportów: Złoto obrączki ślubne, łącznej wagi 19.200 gramów złożyli pp. Andrzej Gędziński, skarbnik Kasy Skarbowej Starogard; Zofia Sobotkiewicz, urzędniczka Izby Skarbowej Grudziądz; Józef Ratajski, Naczelnik Urzędu skarbowego akcyz i monopolu, Toruń; Kazimierz Barański, Toruń; Franciszek Baranowski, Toruń-Podgórze. Złoto i srebro w kosztownościach — Iomach oraz w zagranicznych monetach łącznej wagi 1 kilogram 37 gramów złożyli pp. szpital epidemiczny w Grupie, — Stanisław Obrzud, Grudziądz; August Welz, Wejherowo; Piotr Zieliński, urzędnik Kasy Skarbowej Grud.; Juliusz Albertin Zakrzewo; Teofil Tomaszewski, skarbnik Kasy Wejhr.; Marian Kogutowicz, sekr. Urzędu skarb. akcyz i monopolu Wejherowo; Fr. Piasek, pom. kontr. skarb. Wejherowo; Artur Fenske, oberżysta, Mokre (Czersk); Jan Weckowski, kupiec, Czersk; Ignacy Piotrkowski, kupiec Chojnice; Emil Lange, właściciel dóbr Dąbrówka; Aleksander Kalinowski, kupiec Czersk; Apolinary Knitter, kupiec Tuchola; Stan. Czerniak, skarb. Kasy Skarb. Wąbrzeźno.

Stefania Markowska, Wąbrzeźno; Stanisław Kakolewski, Wąbrzeźno; Stanisława Czerniakowa, Wąbrzeźno, Władysław Gerke, kupiec, Wąbrzeźno; Jan Bieda, restaurator, Chojnice; Bronisława Sobierajczykowa, Chojnice; Stanisław Dolata, kupiec, Chojnice; Agnieszka Grzenia, Chojnice; Jan Grzenia, Kupiec, Chojnice; Jan Dziełowski, Chojnice; Wojciech Kaźmierczak, Chojnice; Zofia Sobotkiewicz, urzędniczka Pom. Izby Skarb. Grudziądz; Józef Sobotkiewicz, referent Pom. Izby Skarb. Grudziądz; Wanda Szewelowa, Toruń; Teofil Chmurzyński, kupiec, Toruń; Edmund Rosiński, kontroler skarbowy, Toruń; Bernard Szamocki, kontroler skarbowy, Toruń; Józef Świątek, kontr. skarb Toruń; Z. Chmurzyński, Chełmno; Antoni Felski, Jan Bartłomiejski, Tuchola; Bronisław Rynkowski, Chojnice; Roman Baniecki, Tczew; Leonard Murawski, Tczew; Walerjan Szuta, Tczew; Franciszek Orchołski, Tczew; Franc. Kościelny, Tczew; Piotr Horpeniak, st. sekr. Urzędu akcyz, Toruń; Jadwiga Groblewska, Toruń; Leontyna Gutmanowicz, urzędniczka Urzędu akcyzowego Toruń; Danusia i Litka Ratajska Toruń; Walerja Korzeniewska Tuchola.

Obligacjami 5 proc. krótkoterminowej pożyczki wewnętrznej złożono ogółem 11 sztuk a 500 mk. p. = 5 500 mk.

W notach bankowych niemieckich ogółem 275 mk. niemieckich; w notach bankowych polskich ogółem 418 135 mk. polskich z tego większe kwoty ofiarowali pp. Władysław Schreiber z Chojnic 200 000 mk. p., Artur Gaede w Toruniu 50 000 mk. i Stanisław Müller w Grudziądzu 10 000 mk.

Jakkolwiek szereg komitetów Powiatowych Popierania Skarbu Narodowego nie przedłożył jeszcze sprawozdania, można już teraz nazwać wynikiem zbiorczych na Skarb Narodowy na Pomorzu w porównaniu np. ze Wschodnią Małopolską (Lwów), gdzie oprócz kamieni szlacheńskich i walut zebrano w ciągu roku 1921 cztery tysiące pięćset kilogramów złota, srebra i platyny — rachując nikłym.

Za Komitet Wojewódzki Popierania Skarbu Narodowego na Pomorzu — Stanisław Obrzud, prezes Pomorskiej Izby Skarbowej i przewodniczący W. K. P. Sk. N.

Miasteczko polskie.

W przeciwieństwie do krajów zachodnich brak się daje odczuwać Polakom wyrobionego stanu mieszczańskiego.

W Anglii, Francji, Niemczech, krajach Skandynawji itd. obok miast stołecznych i mniejsze miasta prowincjonalne wiodą dość bujny żywot, tworząc ośrodki, z których na okolicę promieniuje wyższa kultura i wiedza. Oddając część sił wielkim centrom, co najzdolniejszych i najruchliwszych śląc do stolicy, nie cierpią jednak na brak ludzi inteligentnych, zdolnych ożywić życie małym miasteczkom, a wyławiających swoją ambicję w kierunku dobra i rozwoju miasta. Jak może i winno wyglądać miasto, a nawet miasteczko prowincjonalne przy dobrej woli i wysiłkach jego mieszkańców, dają nam obraz drobne często ledwie kilkusetletnie grody Pomorza, Wielkopolski, Śląska.

Doskonale zabudowane, oświetlone gazem, czy elektrycznością, skanalizowane, świetnie brukowane, dawały swym mieszkańcom te wymogi cywilizacji, bez których obecnie trudno wyobrazić sobie życie człowieka wieku XX. Utrzymane obecnie na tym samym poziomie, winny stać się wzorem dla innych dzielnic Polski.

Jak wygląda miasteczko polskie?

Mówimy oczywiście o czasach dzisiejszych, gdyż angli i one miały swój okres złoty.

Gdzieś do początków 17 wieku, ciesząc się opieką królów i swych założycieli — magnatów, widząc zyskowny handel, opływały w dostatki.

Po dzień dzisiejszy zdumiewają po zapadłych mieścinach Polski czy przechodnia, przepyszne ratusze, wspaniałe domy boże czasem iakaś odwieczna kamienica, czy spichlerz przastary. Kazimierz, Sandomierz,

Pinczów, Opatów, Sieradz, by pominąć setki innych zbiorowisk ludzkich mówią resztkami swych budowli o świetności minionej.

Ustawiczne wojny i pożary, niechęć szlachty, odpływ co celniejszych rodów mieszczańskich, marzących o nobilitacji, a na koniec rozbiory Polski i celowa polityka zaborców zamieniła miasteczka i miasta prowincjonalne w zbiorowiska ruder lepiące morze, niechlujstwą i brudu, rozsądnk chorób zaraźliwych, siedzibę ochydnych żydostwa.

Trzy czwarte ludności to żydzi, element ciemny, zacofany, którego mieszkanka — nory wywołać są zdolne obrzydzenie i zdumienie kulturalnego człowieka. Żywił ten daleki od wszelkiego postępu, to najstraszniejsza plaga miast naszych.

Skupia on cały handel miasta i okolicy, zazdrośnie strzegąc, by ktoś z pośród chrześcijan nie począł z nim współzawodniczyć. Żywił polski nieliczny, biedny ekonomicznie słaby, ledwo vegetuje. Największym zaś jego nieszczęściem, brak polskiej inteligencji zdolnej do pracy, mającej chęć i zapał do pracy społecznej.

Książdz, lekarz, urzędnik, adwokat, aptekarz to przedstawiciele wyższej wiedzy, ogłady i pojęć. Każdy z nich jednak, uważając się li tylko z konieczności za mieszkańca chwilowego takiego miasteczka, szuka tylko sposobności, by z niego wyfrunąć; dla wszystkich ideałem jest wielkie miasto, stolica, a pobyt w miasteczku nieszczęsnym wygnaniem. Niewielu trwa stale w jednym miejscu, brak jednak jakoś ochoty do pracy; przy pierwszym jakimś niepowodzeniu traca wszelką ochotę do pracy i vegetują, wyzbywszy się wszelkich aspiracji górniejszych.

Nie brak oczywiście i zamierzeń i dążeń ofiarnych jednostek.

Rozbijają się jednak one o apatię ogółu, o zazdrość

luminarzy miejscowych, a wreszcie o straszną ciemnotę prowincji.

Nikt pewnie w życiu nie zapomni wrażenia, jakie na nim zrobiło miasteczko w Królestwie czy na Kresach. Gorycz i wstyd ogarniał człowieka, pragnęło się zmian na lepsze, pojawiały się plany, podające sposoby ratunku. Niestety, wszystko pozostawało na papierze, a zastrużająca wszystko polityka rosyjska celowo dążyła do ostatecznej ruiny życia polskiego.

W samą porę wybuchła wojna. Część owych brudnych miasteczek poszło z dymem, z części pozostały szczątki. Niema czego tego żałować, a raczej nawet jest powód się cieszyć. Obowiązkiem tylko rządu, a nawet całego społeczeństwa polskiego, jest odbudować miasta polskie materialnie i kulturalnie, na gruzach dawnych ognisk nędzy rozniecić nowe życie.

Wymaga zaś tego interes narodu, interes państwa. Masie żydowskiej musimy przeciwstawić silny, liczy stan mieszczański. Musimy stworzyć polski handel, polskie kapiectwo. Hasło „swój do swego” wszczepiać w dzieci od lat najmłodszych w szkole. Iść z oświatą, z gazetą, z radą dobrą, ze zdrowym słowem. Obok tego zasilić miasteczko w odpowiednią ilość inteligencji, dostarczyć jej znośnych warunków pracy, zbudować, jak w innych krajach, domy urzędnicze z ogrodami, któreby przykuły i przywiązały jednostki do danego środowiska. Przy poparciu i nacisku rządu, przy pracy jednostek i szerszych warstw napewno wygląd miast ulegnie zmianie. Znikną brudy, rudery zastąpione zostaną przez domy pełne wygód kulturalnych, rozwinię się życie towarzyskie i duchowe, powstanie szereg towarzystw i związków, skupiających polskie mieszczaństwo, zdolne nietylko współzawodniczyć z elementem wrogim, ale i zwycięsko z nim walczyć.

Dr. Ludw. Stołarzewicz.

Wycieczka uczni Grudziądzkiej Szkoły Maszyn do Gródka.

Państwowa Szkoła Budowy Maszyn liczy dziś około 150 uczniów kształcących się w kursach (jednym 2-letnim, a jednym 3-letnim) na wermistrzów i techników. Za czasów niemieckich istniał tylko jeden kurs. Oprócz tego istnieją wieczorne kursy dla ślusarzy i 2-miesięczny całodzienny kurs dla elektromonterów, tak iż urządzenie szkoły wyzyskane jest w bardzo dużej mierze.

Szkoła dba też o kontakt swych uczniów z praktyki dając im w warsztatach praktykę, a przez wycieczki możliwość zapoznania się z budującymi się i istniejącymi zakładami i fabrykami.

Dnia 17 bm. miał p. Hoffmann, inżynier Starostwa Krajowego Pomorskiego wykład w Szkole Maszyn o budującej się wodnej elektrowni w Gródku pod Łaskowicami, ilustrowany biernymi przezrocjami, a 18 bm. (w niedzielę) udali się profesorowie i uczniowie Szkoły Maszyn do Gródka, i zwiedzili budowę. Prace tam rażno postępują, a w lipcu ukończą się kanał półtora kl. długi i tamę, a w końcu września stanie sala maszyn. Turbiny wodne (2) i wszelkie części mechaniczne, śluz (śluz burzowa i upustowa w tamie, brama bezpieczeństwa w moście na końcu kanału robocznego, śluz do tratw, 3 śluz upustowe do turbin) są gotowe z czasów niemieckich, a b. Zarząd niemiecki zobowiązał się wydać je z Niemiec. Dwie prądnice (dynamomaszyny) firmy Siemens w Berlinie będą w tych miesiącach gotowe. Najnowsze zamówienie na resztę maszyn uzyskała Szwajcaria (firma Browu-Broveri) z powodu tego, iż niemieckie wyroby doszły już dziś do cen rynku światowego i nie mogą dalej konkurować z szwajcarskimi z powodu wysokich cen. Maszyny te gotowe będą w październiku, tak że istnieje pewność ukończenia Gródka w końcu roku bieżącego.

Wycieczki wczesne są z stanowiska naukowego dlatego korzystne, ponieważ zwiedzający zobaczy części budowy, które później leżeć będą pod zwierciadłem wody. Kierownictwo przychylnie się odnosi do wszelkich wycieczek, zgłaszać się trzeba do Biura Budowy Gródka w Starostwie Krajowym Pomorskiem w Toruniu, Mostowa 13 III p.

Gospoda w Gródku daje możliwość pożywienia się. Najbliższa stacja Łaskowice leży w odległości ok. 7 km. Blżej położona stacja Leosia (Kraplewice) pierwsza stacja za Łaskowicami na torze Łaskowice-Tuchola-Chojnice nie wchodzi dla przyjazdu na razie w rachubę z powodu niekorzystnego rozkładu jazdy kolejowej.

Wiadomości bieżące.

Kalendarz: Czwartek: Paulina. Wschód słońca 3.39, zachód 8.24. Wschód księżyca 2.4, zachód 5.10.

BIBLIOTEKA I CZYTEL尼亚 T. C. L. otwarta w dni powszednie od godz. 6—8, dla dzieci w środy i soboty od godz. 4—5.

— ** **Wiadomości parafjalne.** W przyszły piątek 23. b. m. poświęcony w szczególny sposób czci Najśw. Serca P. Jezusa, odprowadzi się w kościele jarnym uroczysta Msza św. rano o godz. 6 — wieczorem zaś o godz. 7 odbędą się uroczyste nieszpory z kazaniem i nastąpi ofiarowanie się całej parafji Najśw. Sercu Jezusowemu. — W kaplicy w klasztorze przy ul. Rybackiej odprawia się nieszpory o godz. 6. — We czwartek po poł. od godz. 5 słuchać się będzie spowiedzi. Ks. prob. Dembek.

— ** **Teatr Pomorski w Grudziądzu.** Dziś t.j. w środę, dnia 21 czerwca odegranym będzie po raz ostatni głośny dramat w 3 aktach W. Sieroszewskiego „Bolszewicy“ w czwartek dnia 22 czerwca „Czar munduru“ farsa w 3 aktach St. Turskiego. W. piątek 25 bm. teatr nieczynny. W sobotę i niedzielę 24 i 25 bm. poraz I-szy „Dom otwarty“, komedia w 3 aktach M. Bałuckiego.

Sprzedaż biletów odbywa się u p. Wawrzynaka przy ul. 23 stycznia 29, skład cygar oraz przy ulicy Lipowej nr. 3.

*** **Powrót ziem Górnego Śląska do Macierzy** odbija się radosnym echem po całej Polsce. Dnie wkroczenia wojsk polskich i obejmowania administracji na Górnym Śląsku są dla nas dniami świątecznymi.

Społeczeństwo polskie objawia swą radość przez napiękanie domów chorągiewami o barwach narodowych i t. p. Gimnazjum żeńskie w Grudziądzu, chcąc uczcić te dnie tryumfu sprawiedliwości dziejowej i upamiętnić je w duszach młodzieży, urządza w poniedziałek dnia 26 bm. o godz. 8 wiecz. w auli gimnazjalnej uroczyste wieczorek na program którego złożą się śpiewy solowe, deklamacje z akompaniamentem fortepianu, obrazy z życia młodzieży i t. d. Współdział w programie wieczoru przyjmą pianista p. Kulecki, który wykona utwory klasycznych kompozytorów.

Przypuszczając należy, że ten urozmaicony program, i cel na sieroć dzieci repatriantów w Tarpnie, zachęca liczne grono przyjaciół młodzieży, które zapewni aulę gimnazjum.

Bilety w cenie 100 — 500 mk. można już nabyć u uczniów gimnazjum.

*** **Stow. Polskiej Młodzieży Katolickiej** — tak bowiem otąd nazywa się dotychczasowe Stow. Młodzież. Polsk. — wybrało na niedzielnym nadzw. walnym zebraniu nowy Zarząd. W skład jego weszli druhowie: W. Jędrasiak prezes, J. Lewandowski wiceprezes, G. Ziółkowski sekr., St. Grochowski zastępca, L. Schiller skarbnik, B. Kosnowski zast.; lawnicy: Kankowski i B. Szkodowski. Dalej pozostali w Zarządzie druhowie: B. Neumann naczelnik, Busch gospodarz, Buczkowski bibliotekarz. — Tak ks. patron jako i p. wicepatron wrywali gorąco członków do gorliwego spełniania obowiązków i szczerzej pracy nad rozwojem Stow., które w takim Grudziądzu powinno być bardzo liczne i dobrze prosperować. Należy jednak koniecznie zachować karność i posłuszeństwo wobec zarządzeń przełożonych co też zebranie ohotnie przyrzekli. — Wreszcie omawiano sprawę wycieczki do Chelzna. Wymarsz nastąpi w sobotę 24 bm. o godz. 9 wiecz. od pomnika przy lasku miejskim. Rodziców i pp. majstrów członków uprasza się, aby pozwolili im wziąć udział w tej wycieczce, tem więcej, że zapewniona jest im należyta opieka.

Ruch towarzysztw.

— ** **Zebranie Związku Obrony Kresów Zachodnich (O. K. Z.)** z współdziałaniem przedstawicieli władz i towarzysztw Oświatowych, Kulturalnych i Gospodarczych odbędzie się w czwartek, dnia 22-go czerwca br. o godz. 7 i pół wiecz. w sali Ratusz I.

Na porządku obrad: 1. Odczyt p. dyr. Poszwińskiego: „Knowania niemieckie na ziemiach polskich“. 2. Referat ks. kan. Łukaszewicza: O zorganizowaniu obchodu Grunwaldskiego. 3. Sprawa używania sali domu gminnego przez organizacje polskie. 4. Organizacja O. K. Z. z szczególnym uwzględnieniem strony finansowej.

Zarząd: Z pol. dr. Ulatowski.

*** **Towarzystwo Czytelni dla kobiet** urządza w czwartek d. 29 czerwca (święto św. Piotra i Pawła) w ogrodzie Hotelu Warszawskiego przy ul. Wybickiego (dawnej Kwidzińska) od godziny 2-jej po poł. począwszy — **Wielką Zabawę Latową** — z której czysty dochód przeznaczają się na cele Towarzystwa.

Program: Koncert orkiestry wojskowej, Śpiew Tow. śpiew. „Moniuszko“, tańce (korowód), koło szczęścia, loteria fantowa, poczta i t. d. — Bufet suto zaopatrzony.

Wstęp do ogrodu 100 mk., dzieci do lat 14 w towarzystwie rodziców 20 mk., członkinie Tow. Czyt. dla kob. płacą tylko dobrowolne datki wstępu. O najlichniej udziały szan. Obywatelstwa uprasza jaknajprzejmiej Zarząd.

— ** **Odczyt.** W sobotę, dnia 24. VI. o godz. 6 pop. w sali Elizium ul. Lipowa 72, wygłosi odczyt „O stęskunkach obecnych w Mińsku lit.“ świeżo stamtąd przybyły p. Piotr Huttorowicz. Wstęp wolny.

Zarząd „Związku Polaków z Kresów wsch.“

— ** **Związek Inwalidów Wojennych Kola Grudziądza.** Niniejszym podajemy wszystkim członkom Kola naszego do wiadomości w zgłaszali się w Spółdzielni naszej przy ulicy Starorynkowej nr. 5 celem odbioru cukru.

Kto dotychczas cukru nie odebrał, zechce się natychmiast po takowy zgłosić.

Nadmieniamy że ów cukier będzie wydawany tylko dla członków miasta Grudziądza zaś członkowie z powiatu, zechcą się zgłosić do swego Seolctwa.

Zarząd.

Z Pomorza.

— ** **Łasin.** (Tow. św. Wincentego a Paulo) urządza w niedzielę 25 czerwca br. wenyę w parku miejskim. Wieczorem dalsza zabawa z różnymi niespodziankami na sali pani Szpiterowej. Czysty dochód przeznaczony na cele dobroczynne. Obowiązkiem obywatelstwa Łasina i okolicy jest popierać tak wzniosły cel i liczny wziąć udział. Początek o godz. 3-ciej po południu. Nowo przed rokiem założone Tow. św. W. a P. wspiera biednych, odwiedza biednych i chorych i stara się o zmniejszenie nędzy. Dotychczas starano się składkami kasę zasilać, lecz te już dzisiaj niewystarczają na przydzielanie poważniejszych wsparć. Zatem postanowiono towarzystwo urządzić na przyszłą niedzielę Wenyę, aby czystem zyskiem kasę zasilić a wsparcia udzielane biednym powiększyć.

— ** **Subkowy.** (Przejechanie chłopca przez pociąg.) Dnia 15 bm. przez własną lekkomyślność pozbawiony życia został na torze kolejowym Tczew-Subkowy pewien 12-letni chłopiec nazwiskiem Feliks Murawski z Pola Subkowskiego, który w towarzystwie kilku chłopców wracał z kościoła do domu, nie bacząc na przestrogi tychże na nadchodzący pociąg, przez parowóz tegoż pochwycony, został na miejscu zabity w bardzo straszny sposób, gdyż lokomotywa urwała mu głowę od ciała.

— ** **Żukowo pow. kartuski.** (Bandytyzm na Kaszubach). Straszny wypadek miał tu miejsce kilka dni temu na targu bydła. Młody, puszczone niedawno z wojska człowiek wyrwał z rąk kobiety, sprzedającą krowę, należytość w kwocie 100 tysięcy marek i rzucił się do ucieczki. Kilku żandarmów pognęło za nim. Rozpoczęła się szalona gonitwa. Złodziej rzucił się w końcu do rzeki Raduni i przepłynął ją. Żandarmi nie dali jednakowoż za wygraną i popłynęli za nim. Bandyta widząc się osaczonym, począł w końcu strzelać z bronią, przyczem ugodził ciężko jednego z żandarmów. Ci zrobili również użytek z broni i opryszek padł, ugodzony kilku kulami, z których jedna ugrzęzła w głowie. Obydwóch, tak żandarma jak i bandytę, odstawiono do lazaretu. Oprócz skradzionych 100 tysięcy marek, znaleziono przy nim jeszcze 150 tysięcy.

Z całej Polski.

— ** **Bydgoszcz.** (Napał bandycki na redaktora.) Dziennik Bydgoski donosi: Objawy zdziwienia politycznego występują u nas coraz częściej. Spokojna dotąd dzielnica nasza staje się powoli terenem krwawych walk partyjnych, których nie znaliśmy do tej chwili wcale. Argumentami politycznymi przestają być już słowa, w użycie wchodzi natomiast pięść, pałka, kłonicie i rewolwery.

Po bandyckim napałcie na redaktora jednego z pism warszawskich, którego pobili oficerowie za występowanie przeciw Józefowi Piłsudskiemu, podobny zupełnie wypadek zdarzył się u nas w Bydgoszczy.

W sobotę, dnia 17. b. m. wieczorem na ul. Pomorskiej jakiś nieznaną osobnik napałł w sposób bandycki na redaktora pisma naszego p. Łydko, powodem zaś napałdu było wrogie rzekomo występowanie „Dziennika“ przeciwko osobie Piłsudskiego. Bandyta ów polityczny, człowiek zresztą dość przywoicie ubrany, zaczepiwszy redaktora słowami: „To ty „endek“ przeciwko Piłsudskiemu?“, uderzył go z całej siły w głowę, tak, że w ten sposób napałdnęty, omaloby nie przewrócił się na ziemię. Następnie trzymając rewolwer w kieszeni, rzucił się napałtnik na redaktora tak, że ten w obronie swego życia użył myślał laski i dopiero po kilku ciosach w głowę, napałtnik ochłonął nieco ze swego bandycko-politycznego zapału. Wypadek ten wywołał małe zbiegowisko na ulicy, nikt jednakże nie wystąpił w obronie napałdnętego w sposób bandycki redaktora.

Napałtnik i prawdopodobnie jego towarzysze znikli natychmiast w pobliskiej restauracji. Redaktor udał się wobec tego do najbliższego komisariatu policji z prośbą o natychmiastową interwencję. Przybyła na miejsce wypadku pomoc ze strony policji skonstatowała że napałtnik, którego nazwisko brzmi podobno Szymański, zniknął bez śladu. Stwierdzono jednakowoż, że miał się on podobno wyrazić: „Nie mogę darować, że napałda na naszego „dziadka“, co wskazuje, że napałd ów był z góry uplanowany.

Blizsze szczegóły tego bandycko-politycznego napałdu na osobę wolnego dziennikarza wykryje prawdopodobnie śledztwo policyjne. P. Łydko, który z całej tej bandyckiej afery wyniósł kontuzję twarzy, oraz straty materialne przez stłuczenie wskutek uderzenia szkieł zgniebnienie rękawiczek i poiamanie laski, oddał całą sprawę w ręce policji i prokuraturji Państwa.

— ** **Częstochowa.** (Udarcemiony napał bandytów na Złoty Potok). W piątek, dnia 16 bm. o godz. 9 wieczorem, kilku bandytów napałło na rezydencję Karola hr. Raczyńskiego Złoty Potok pod Częstochową. Złoczywcy wtargnęli najprzód do oficyny, gdzie pod groźną rewolwerów zrabowali gospodyni Pawłczakowej 240 000 marek, a następnie steroryzowawszy w teje oficynie zamieszkałego nauczyciela kazali mu się prowadzić do pałacu. Tam zrabowawszy zegarek znajdującemu się w przedsiönku lokajowi bandycy wtargnęli do sypialni hrabiny, która zastali modlącą się przy kłęczniku. Przerażona hrabina zdolała zerwać się z kłęczek i puścić w ruch przyrząd syrena, którego obrotu wywołają nader głośny świst. To spłoszyło bandytów, którzy zbiegli. O godz. 12 w nocy zjawila się policja z Częstochowy z psem, ale bez trenera. Na trop złoczywów nie natrafiono.

Odpowiedzi od Redakcji.

Stężycza. F. K. — Monopol jest wyrazem starogreckim, który przyswoiły sobie wszystkie języki świata cywilizowanego. Oznacza on przywilej handlowy pewnym artykułem, jaki posiada na określonym terytorjum pewne przedsiębiorstwa. Poza tem przedsiębiorstwem bez porozumienia się z niem artykułem monopolowym nikt inny handlować nie może. Monopol może być handlowy i przemysłowy.

Generał Haller Józef jest właścicielem majątku Gorzuchowo w pow. Grudziądzkim. Pozatem nie wiadomo nam, ażeby generał Haller posiadał inny majątek ziemski.

GAZETA BANKOWA jest bezsprzecznie najpoważniejszym polskiem czasopismem ekonomicznym!

Dwa specjalne numery Gazety Bankowej poświęcone II. „Targom Wschodnim“, które odbędą się we Lwowie w czasie od 5 do 15 września 1922, w przygotowaniu. Do numerów tych przyjmujemy już ogłoszenia we wszystkich językach po zwyczajnych cenach tarytowych. — Tłumaczenie na obce języki dokonujemy na życzenie samych. Numery te zostaną wydane i rozesłane we wielu tysiącach egzemplarzy do wszystkich władz i instytucji rządowych i prywatnych oraz większych firm przemysłowych i handlowych w kraju i zagranicą.

Administracja Gazety Bankowej Lwów, Zimorowicza L. 5.

SPORT.

Warlubie. (Wiec Sokoli i powstanie nowego gniazda). Za staraniem gniazda Świecie, dzięki inicjatywie drułów: Maczkowskiego, Domachowskiego, Wysockiego i Popławskiego zorganizowano wiec sokoli w Warlubiu.

Na sali p. Popławskiego zebrało się przeszło 200 rodaków, tak liczne zebranie się zawdzięczamy ogłoszeniu z ambony w Komorsku i Bzowie, za co ks. ks. proboszczom należy się uznanie i podzięką, a nie mniej p. wójtowi Krausemu za sprężystą pod tym względem agitację.

Punktualnie o godz. 3 zagaja wiec prezes Sokola świeckiego druha Franciszek Domachowski. Marszałkiem wybrano wójta p. Krausego, pisarzem p. Formelę, ławnikami Maciejewskiego i Schwertfegera.

Druh Stanisław Kunz z Grudziądza omówił znaczenie Sokolstwa polskiego. Wskazał, że idea Sokola, to idea odrodzonej Polski, a każdy prawy obywatel Polak powinien być Sokolem.

Druh Wysocki, naczelnik Sokola z Świecia, omówił wpływ i znaczenie gimnastyki na nasze zdrowie.

Prezes gniazda świeckiego druha Domachowski uzupełnił wywody mówców. Na członków zapisał się 63 drułów i 9 druhen, razem 72 członków.

Zarząd wybrano następujący: prezesem naczelnika poczty druha Olszewskiego, 1. wiceprezesem naucecziela druha Meusela, 2. wiceprezesem wójta druha Maciejewskiego, naczelnikiem druha Majewskiego, podnaczelnikiem druha Dolnego, sekretarzem druha Graczyka, zast. sekr. druha Popławskiego, skarbnikiem druha Formelę, kierownikiem oddziału młodzieży męskiej druha Wódkowskiego, kierownikiem oddziału młodzieży żeńskiej druha Kopicką, kierowniczką oddziału druhen, druha Fifijską (miejsceową naucecziela), dalej propagandę i agitację powierzono druhom Krausemu, Baolgemu i Haftce.

Nowemu Gniazdu szczęść Boże!

Gniazdo Świecie szczególnie się uwzięło, by wszędzie wkrótce gniazda w Komorsku, Drzycimiu i Lubiewie. Nie można by tego z takim zamachem zrobić, gdyby nie to, że wiceprezes Sokola w Świeciu druha Maczkowski oddał swój automobil do dyspozycji, nie żałując ani czasu, by ideę sokola w powiecie świeckim zakorzenił. Za to należy mu się

serdeczna podzięką. Oby takich obywateli było jak najwięcej.

Niechaj inne gniazda idą za tym pięknym przykładem a obywatelstwo naśladuje druha Maczkowskiego, a napewno idea wiary, nadzieja i miłość zwycięży. Boć stworzyć Sokola, to to samo, co utwierdzić byt Polsce. W tej myśli gorąco zachęcam do tworzenia towarzystwa gimnastycznego Sokół, bo tego wymaga dobro naszego państwa, ale i dobro naszego zdrowia. Czołem!
Sokół.

Nowości wydawnicze.

O Przegląd przemysłowo-handlowy w nr. 11 prócz działu informacyjnego zawiera artykuły: Bilans genueński — D. W. N.—; Walka z wrogiem — T. Ociszynski; Drożyzna u nas i zagranicą — L. Paźcowski; Drożyzna kredytu — T. W.

O Kupiec w nr. 24 zamieszcza między innymi: Handel światowy i bierność Rosji; Finansowanie Transakcji importowych i eksportowych. — Dr. Cybulski; Eksport czy rynek krajowy? — Dr. Land; Wpływ polsko-gdańskiej unii celnej na gdański rynek włóknisty; Z dziedziny eksportu; Białostocki przemysł włóknisty.

Rolnictwo-Przemysł-Handel-Praca.

ROLNICTWO.

— Sprawa ochrony lasów w państwie w najbliższym czasie zajmie się Sejm warszawski, ponieważ ministerstwo rolnictwa i dóbr państwowych postanowiło wnieść do Sejmu projekt ustawy o ochronie lasów. Projekt już jest opracowany i w czasie niedługim będzie przedmiotem obrad na posiedzeniu Rady ministrów.

Wydanie ustawy o ochronie lasów uniemożliwi wreszcie prowadzenie bezplanowej gospodarki leśnej i zapoczątkuje zwrot w dziedzinie obecnych stosunków leśnych w państwie.

HANDEL.

— Zebranie Tow. Kupców Samodzielnych w Tucholi odbyło się w dn. 17 bm. pod przewodnictwem prezesa p. Urbanowskiego. Po zagajeniu zebrania i odczytaniu protokołu udzielił głosu p. przewodniczący kierownikowi Centrali p. M. Pacoszyńskiemu, który w dłuższym, dwugodzinnym przemówieniu scharakteryzował stosunki gospodarcze jakie wytworzyły się w obecnej atmosferze powojennej. Rozwój solidnego handlu polskiego jest obecnie wysoce utrudniony, gdyż w wielu wypadkach w naszych sferach rządzących, niema jasno wysuniętego celu, któryby zmierzał do sanacji obecnych warunków życia gospodarczego. Niemniej w społeczeństwie naszym, zwłaszcza w niektórych warstwach, nurtują prądy kupiectwu nieprzyjemne a to z tej przyczyny, że kupiectwo jest jakoby jedną z ważniejszych czynników powodujących wzrost drożyzny. Każdy kto choć pobieżnie zastanawia się nad przejawami naszego życia ekonomicznego — musi dojść do przekonania, że w tym względzie, kupiectwo ponosi jaknajmniejszą winę. Na drożyznę obecną, złożyły się tyle rozmaitych okoliczności, że dokładne zanalizowanie przyczyn, wymagałoby wyświecienia całego szeregu kwestji, które w mniejszym lub większym stopniu przyczyniły się do obecnych komplikacji gospodarczych. Według mniemania niektórych kół społecznych, kupiectwo dzisiejsze jest jakoby anachronizmem, przeto objawia się pewna tendencja do zastąpienia handlu prywatnego jakaś organizacją zbiorową. Zwrócono więc uwagę na kooperatywy (konsumy), które miałyby wprowadzić pewną sanację. Jednakże i kooperatywy, które pragną istnieć i rozwijać się, muszą kroczyć bezwzględnie po tej samej drodze, p. jakiej kroczy kupiec, muszą stosować te same metody kalkulacji, gdyż postępując inaczej musiałby zwinąć swoją działalność.

Jeszcze w normalnych czasach, kiedy życie ekonomiczne nie podlega tak znacznym wahanom, istnienie kooperatywy jest w pewnych warunkach wskazane, a mia nowicie tam, gdzie handel znajduje się w rękach nie solidnych kupców, gdzie z handlu czyni się pole wyzysku, natomiast, gdzie handel jest dobrze zorganizowany i obsługuje należycie danych mieszkańców, tam kooperatywa prosperować nie może.

Nad referatem kierownika wyłoniła się obszerna dyskusja, w której zabierali głos p. prezes Urbanowski, pp. sekretarz Maćkowski, Janeczko, Gayda, Dahlke i inni. Postanowiono drogą intensywniejszej pracy wzmożnić działalność Towarzystwa w celu wytworzenia silnej spójności wśród kupiectwa polskiego, podniesienia jego autorytetu wśród społeczeństw. Wszyscy mówcy wyrazili uznanie dla działalności Centrali w Grudziądzu, jako też wyrazili podziękowanie niestrudzonemu prezesowi Związku p. Tadeuszowi Marchlewskiemu, za jego bezinteresowną pracę dla kupiectwa pomorskiego.

Po rozpatrzeniu całego szeregu spraw mniejszej wagi p. przewodniczący zamknął posiedzenie hasłem: „Cześć Kupiectwu!”

— Zjazd Kupców Okr. nadnoteckiego w Bydgoszczy

W niedzielę, dnia 18 bm. odbył się w Bydgoszczy zjazd kupców okręgu nadnoteckiego, na który przybyło około 200 członków, należących do Związku Towarzystw Kupieckich na obwód nadnotecki. Po mszy św. odprawionej na intencję zjazdu udali się uczestnicy do hotelu pod „Orłem”, gdzie nastąpiło otwarcie Zjazdu. Marszałkiem Zjazdu obrano p. Stobieckiego, poczem p. dr. Winiarski kierownik Związku zdał obszernie sprawozdanie za roczny okres działalności Towarzystwa. Ze sprawozdania wynika, iż Związek rozwinął swoją działalność głównie w tym kierunku, aby w jaknajszerszym tempie odpol- szyć jedne z większych centr przemysłowych jakim jest Bydgoszcz. Pomimo licznych trudności Związek położył ogromne zasługi dla tamtejszego kupiectwa, już to przez obronę jego praw i interesów, już też przez rozbudowanie zmysłu organizacyjnego. Dziś Związek bydgoski pomimo, że pracuje na bardzo nieznacznym terenie zdołał zespółić wszystkie siły kupieckie i obecnie już stanowi jeden z poważniejszych czynników, przyczyniających się do regulowania stosunków pomiędzy kupiectwem a władzami. Szczególnie dał temu wyraz p. wiceprezydent miasta, który podniósł zasługi tamtejszego kupiectwa położone dla rozwoju Bydgoszczy i okolicy. Nad sprawozdaniem wywiała się obszerna dyskusja, w której głos zabierali pp. Sętkowski, Lewandowski, Dr. Milchen, Szmelter i inni.

Kierownik Związku Towarzystw Kupieckich na Pomorzcu p. M. Pacoszyński witając Zjazd w imieniu Zw. Pomorskiego oraz w imieniu nieobecnego prezesa p. T. Marchlewskiego, który na Zjazd przybyć nie mógł, naszkicował zadania kupiectwa pol które w wysoki mierze mogą być osiągnięte na drodze wzajemnego porozumienia się odnośnych zrzeszeń kupieckich. W imieniu zjednoczenia kupców i przemysłowców w Gdańsku powitał Zjazd p. Dr. Hilhen, w imieniu zaś Związku Tow. Kupieckich w Poznaniu p. Dyr. Zagórski. Następnie odczytano i uchwalono nowy statut Związku, poczem przystąpiono do wyborów nowego Zarządu. Nowy Zarząd stanowią: p. Sętkowski prezes, p. Januszewski wiceprezes, p. Ziemiński karbnik, p. Zakaszewski sekretarz, kierownik Związku Dr. Winiarski.

Na zakończenie p. Syndyk Dr. Winiarski wygłosił referat na temat „Co kupiec wiedzieć powinien o nowym podatku przemysłowym”. Referent omówił najważniejsze punkty dotyczące podatku przemysłowego oraz dał pogląd krytyczny na pewne jego strony ujemne. Po zakończeniu obrad, które miały przebieg bardzo poważny, zebrał się członkowie i delegaci na wspólnym obiedzie, podczas którego wygłoszono cały szereg toastów.

Cały nastrój Zjazdu zmierzał do uwypuklenia stosunku kupiectwa do społeczeństwa i zajął się zagadnieniem jakie stanowisko w tym względzie kupiectwo zajmować powinno. Prawie jednogłośnie zgodzono się, że tylko przy pomocy dobrze rozwiniętej organizacji kupieckiej uda się w społeczeństwie utrzymać to przekonanie, że kupiectwo polskie pracuje dla państwa i swego społeczeństwa zatem zasługuje na poparcie i poważanie.

PRACA.

— Nowy Związek Zawodowy. W Warszawie w lokalu Tow. robotników chrześcijańskich przy udziale z górą 100 osób odbyło się zbranie organizacyjne pracowników stajni wyścigowych, celem zorganizowania i utworzenia związku zawodowego pracowników sportu i podowli koni w Polsce.

W myśl statutu związek, stanowiący obecnie sekcję autonomiczną Stow. rob. chrz. dażyć będzie do ochrony ekonomicznej i kulturalnej interesów członków.

W zebraniu brał udział pracownicy wszystkich działów, a więc: trenerzy, żokjeje, jeźdźcy i pracownicy stajenni.

Zagranica.

— O węgiel niemiecki dla państw sojusznicznych. Komisja reparacyjna zwróciła się do rządu Rzeszy niemieckiej z żądaniem ścisłego wypełnienia zobowiązań dotyczących dostawy węgla dla państw sojusznicznych. Dostawy te zwłaszcza w miesiącu czerwcu nie są wykonywane należycie i w oznaczonym terminie. Sprawa ta ma zająć się również i komisja gwarancyjna. Rząd niemiecki zdaje się dążyć do redukcji tych dąceń, wskazując na wielki brak węgla w kraju i niemożność spro- wadzenia węgla z zagranicy ze względu na spadek kursu marki niemieckiej.

W siedzibie własnej przy ul. Mazowieckiej 9. w War- pod przewodnictwem hrabiego Zdzisława Grocholskiego odbyło się doroczne zebranie akcjonariuszów Banku Kredytowego, który zamknął piąty rok swojej działalności olbrzymim wzrostem operacji, świadczących o szybkim rozwoju instytucji i zwiększającym się do niej zaufaniu. Po zagajeniu zebrania przez prezesa Rady p. Barylskiego i uczczeniu pamięci świeżo zmarłego Wiceprezesa Zarządu s. p. Juliana Totkocki — prezes Zarządu p. Leonard Bobiński zebrał ośmioro członków Komisji, nacechowaną głównie troską o rozwój nowych placówek przemysłowych i handlowych oraz dbałością o poprawę całości naszego życia gospodarczego. Wszystkie stworzone przez Bank placówki przemysłowe ugruntowały sobie już byt, ogólnie zaś operacje Banku prowadzone przez 60 filij rozrzuconych w całym Państwie, przyczyniły się wydatnie do normalnego obiegu pieniężnego i ożywienia gospodarczego w kraju. Świadczy o tem olbrzymi obrót kasowy Banku, zamykający się sumą przeszło 62 miliardów marek. Jednocześnie wzrosło się zaufanie do Banku, który rachunek lokaty kapitałów zamknął sumą przeszło miliard sześćset milionów marek. Ze szczegółowego sprawozdania rachunkowego wynika, że zysk za 1921 rok w sumie 57 milionów marek osiągnięto głównie z normalnych operacji bankowych, które w tym roku zamierza Bank Kredytowy rozszerzyć przez zwiększenie liczby oddziałów (do 100 w całym kraju). Bilans zamyka się sumą 1.008.409.719.— marek przy kapitale zakładowym 150 i około 136 milionów marek funduszy rezerwowych. Dodać należy, że 18 nieruchomości, stanowiących własność Banku, przeszło dziś wartość swą kilkakrotnie kapitał zakładowy, co przy 400 jeszcze niemal milionach płynnej gotowizny w kasach — zabezpiecza Bank i jego wkładów przed wszelkimi niespodziankami. Stwierdzono, że działalność Banku rozwija się pomyślnie i na zdrowych zasadach. Za całokształt tej działalności wyrażono władzom Banku oraz zespołowi współpracowników jednomyślnie uznanie.

Zysk podzielono w ten sposób, że po zapłaceniu 20 milionów podatku i odpisanu 8,5 milionów na fundusze zapasowe, wyznaczono na dywidendę 25%, resztę zaś na cele społeczne i filantropijne.

Wszystkie sprawozdania zatwierdzono.

Upoważniono posezatem Zarząd do założenia nowych 40 oddziałów Banku na prowincji oraz do powiększenia kapitału zakładowego o dalsze 50 milionów marek. Wreszcie upoważniono Radę do przeprowadzenia zmian w statucie Banku według nowych potrzeb i zwiększających się zadań instytucji.

W związku z wzrostem Banku zwiększono liczbę członków Rady, do której weszli z wyborów dopełniających pp: Michał Boniecki, Zdzisław Byczkowski, Olgiert Książę Czartoryski, Bogumił Heinrich, Dr. St. Schaezel, St. Wańkowiec i Dr. Włodzimierz Kozubski. Do Zarządu powołano dodatkowo pp: St. Ciszewskiego i Józefa Wegnera.

Do komisji Rewizyjnej weszli pp: Franciszek Benesz, Karol Fiszler, Bruno Hertzberg, St. Nowicki i Zyg. Stabłowski. Obecnie skład Rady Banku Kredytowego w Warszawie stanowią: Osiecki Stanisław i hrabia Zoltowski Adam — Wiceprezisi; Członkowie pp.: Biskupi Wincenty, Boniecki Michał, Byczkowski Zdzisław, Książę Czartoryski Olgiert, Daab Adolf, Heinrich Bogumił, Kosciński Władysław, Dr. Kozubski Włodzimierz, książę Lubomirski Hieronim, Popiński Bartłomiej, Dr. Schaezel Stanisław, Skiński Juljusz, Strumiłło Kazimierz, Watraszewski Stanisław, Wańkowiec Stanisław.

Drukarnia Pomorska Tow. Akc. Grudziąd.
Za redakcją: Izidor Sredzki

Wypalanki Winne-Wódki

Winkelhausen

Starogard (Pomorze) zał. 1846

